

tale, at Partiet vil arbejde videre paa en fortsat Nedsættelse af Statens Driftsudgifter, men at han troede, at man ikke burde gøre sig overdrevne Forventninger om at komme »saa forfærdelig meget længere ned i den kommende Tid«. Han beregnede, at man vilde kunne komme til et Udgiftsbudget sammenlignet med Før-Krigstiden paa 270—275 Mill. Kr. Yderligere beskæftigede han sig med de vanskelige erhvervspolitiske Problemer samt Arbejdsløshedsspørgsmaalet og sluttede med at betone Nødvendigheden af en Lempelse af de personlige Skatter. Stauning, der var Socialdemokraternes Ordfører, erklærede, at hans Parti ikke vilde gaa med hertil. I øvrigt beskæftigede han sig med en Række Forhold, særlig Erhvervskrisen og Arbejdsløsheden og det i Forbindelse hermed rejste Krav om Nedgang i Arbejdslønningerne. Han sluttede med at udtale: »Ingen er jo i Tvivl om Socialdemokratiets Stilling. Jeg forstod ogsaa, at den ærede Ordfører for Venstre var ganske paa det rene med, at Socialdemokratiet vilde modsætte sig en Fortsættelse af Nedsættelsen, og jeg har nu sagt, at vi vil modsætte os en Uddeling af milde Gaver til Formueejerne. Vi vil modsætte os en Politik, der gaar ud paa at gøre Kaarene vanskeligere for Produktion, Omsætning og Arbejderbefolkning i vort Land. Vi vil deltage i et hvilket som helst Arbejde for at fremme Bestræbelser, der kan føre Samfundet opad, føre Produktionen fremad og derigennem bidrage til Formindskelse af den Arbejdsløshed, som er Tidens og vort Lands største Ulykke.« De Konservatives Ordfører, Pürschel, beskæftigede sig først med forskellige af de i Statsministerens Tale ved Rigsdagens Aabning (»Trontalens«) nævnte Spørgsmaal og med de to foregaaende Ordføreres Udtalelser og derefter særlig med det erhvervspolitiske Spørgsmaal og Regeringens Stilling dertil, hvorhos han sluttede med nogle politiske Udtalelser (den finansielle Situation vilde efter en Bemærkning af ham blive behandlet af et andet Medlem af Partiet [Korsgaard], hvilket ogsaa skete). For det radikale Venstre gennemgik Dahlgaard den finansielle Side, berørte Spørgsmaalet om Skatnedsættelse, som hans Parti ikke kunde gaa med til, Erhvervskrisen og Arbejdsløsheden og fremsatte til sidst nogle politiske Udtalelser.

Til 2. Behandling af Finanslovsforslaget var af forskellige Ministre stillet 62 Ændringsforslag, alle tiltraadte af hele Udvalget, der desuden paa en Række Spørgsmaal forbeholdt sig sin Stilling til 3. Behandling.

Af Willesen og Axel Dam var udenfor Betænkningen stillet 163 Ændringsforslag til forskellige af Finanslovens Paragraffer, alle sigtende til at stryge eller nedsætte Bevillinger, som indeholder Tilskud til private Institutioner,